

[Indenrigsministeren.]

Men det er man netop ikke blevet her, her er jo netop Tale om at gennemføre det, som man fra vor — men ikke fra anden — Side maa anse for at være det rigtige, saa der er aldelse ikke Tale om en saakaldt Studehandel. I denne Forbindelse maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han maaske ikke ved — jeg siger ikke noget til, hvis det ærede Medlem ikke er helt hjemme i disse Materier —, jeg gør opmærksom paa, at det Velhaverspørgsmaal, som det ærede Medlem nævnte, de tre Kommuner imellem, det løses faktisk ved dette Forslag. Her er Tale om en Udligning af Borgernes økonomiske Bæreevne i de tre Kommuner.

Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem for, at han og hans Parti vil stemme for Forslaget, som det her foreligger.

Jeg har dernæst et Par Ord at sige til det ærede Medlem Hr. Bindslev, idet jeg straks benytter Lejligheden til at takke ham for, at han tror fuldt og fast paa min Sags Retfærdighed, saadan som det fremgik af det ærede Medlems Udtalelse. Men jeg maa dog efter den Erklæring, det ærede Medlem nu har afgivet, have Lov til at gøre opmærksom paa, at mine Udtalelser forleden Dag til det ærede Medlem var — denne Sags Forhistorie taget i Betragtning — fuldt ud berettigede.

Jeg maa minde det ærede Medlem om — jeg skal gøre det ganske kort —, at der foreligger, saa vidt jeg har kunnet skønne, fire Udtalelser fra det ærede Medlem angaaende denne Sag. Den første Udtalelse forelaa allerede kort efter, at Frederiksberg-Kommissionen havde afgivet sin Betænkning, idet det ærede Medlem udtaler i en Artikel i „Nationaltidende“ den 1. August 1935, at selvfølgelig var det ønskeligt at opnaa Enighed, men det ærede Medlem erkender,

„at der med Indtægtsudligningen er givet et Grundlag, der etablerer en Retfærdighed saa langt, som det overhovedet er muligt at komme, naar man baade (hvad rimeligt er) afviser Indlemmelse og (hvad der er knapt saa forstaaeligt) gaar imod Oprettelsen af et Kommuneforbund.“

Den 4. Februar 1936 udtaler det ærede Medlem i Borgerrepræsentationen, at han skal ikke komme ind paa de Indvendinger, der er kommet fra anden Side, og Ønsker om en ny Undersøgelse, men at det ærede Medlem for sit Vedkommende ikke kan skønne, at en saadan Undersøgelse vil forandre det Resultat, der her foreligger.

Jeg minder derefter for det tredje om, at det ærede Medlem har været med til at vedtage den Tilslutning, Københavns Borgerrepræsentation gav det Forslag, der var udarbejdet af Gentofteudvalget, hvorved det ærede Medlem gav sin Stemme til en Ordning, der ogsaa til en vis Grad medtog en Socialudgifts-Udligning. Og endelig det ærede Medlems sidste Udtalelse i Borgerrepræsentationen, hvor det ærede Medlem hilser med Glæde, at netop dette Forslag igen er forelagt paa Rigsdagen.

Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme mig, at naar der foreligger disse konkrete Oplysninger om det ærede Medlems og hans Partis Stilling, saa har jeg Grund til at blive noget overrasket, naar det ærede Medlem derefter her i Folketinget er Medunderskriver paa en Betænkning, hvori det udtales, at Rigsdagen mangler Forudsætninger for at træffe en Afgørelse i denne Sag nu. Jeg mener derfor, mine Udtalelser forleden var berettigede, med alt det, der forelaa for mig, men jeg siger gerne til det ærede Medlem i Dag, at nu skal al Uoverensstemmelse være glemt, i det Øjeblik det ærede Medlem tror paa min Sags Retfærdighed, tror paa, at hvis virkelig denne Sag var gaaet til ny Undersøgelse, maatte man være kommet overordentlig meget nær til dette Forslag igen.

Jeg slutter da med at sige, at jeg tror ogsaa, det ærede Medlem derefter er enig med mig i, at dette Forslag her ikke er det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann har betegnet det som: en Knytnæve til Gentofte Kommune, et Pengeafpresningsforsøg, en Gangster- og Revolverpolitik over for Gentofte Kommune. Jeg er fuldkommen klar over, naar det ærede Medlem Hr. Bindslev og det ærede Medlem Hr. Drachmann er i Enrum, hvem der saa gaar af med Sejren, og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Bindslevs Anseelse er saa stor, at han ogsaa vil gaa af med Sejren ude i Gentofte Kommune i den offentlige Mening, saa at det ærede Medlem Hr. Drachmann kommer til at staa tilbage som den Mand, der kun skulde tage det Standpunkt, han tog, fordi han nu engang boede derude og var Repræsentant for Gentofte Kommune.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Jeg kan ikke sige andet, end at jeg føler mig overordentlig smigret over den Opmærksomhed, hvormed Ministeren